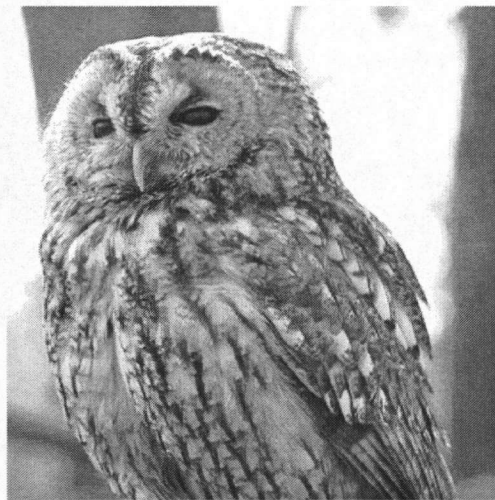

Bosuilcapriolen

Elk jaar zijn diverse leden van de vogelwerkgroep actief met het controleren van nestkasten, waaronder bos-, kerk-, en steenuilkasten. Ook Engbert van Oort heeft een aantal van deze kasten hangen in de omgeving van Loenen/Vreeland. Van hem is het volgende relaas.

Engbert van Oort

Sinds enkele jaren broedt er in Vreeland een Bosuil in de daar aanwezige duiventil; in het voorjaar is het dan maar afwachten of het paar deze broedplaats opnieuw gaat bezetten. Dit jaar was het in ieder geval weer raak. Tijdens de eerste controle namen de eigenaar van het landgoed waar de duiventil zich bevindt en ik drie kleine donzen uilskuikens waar. In overleg met Dick Jonkers besloten we enkele dagen later - op 16 april - de jonge uiltjes te ringen.

Bosuil

Bron: internet

Aangekomen op de bewuste avond klom ik niets vermoedend de ladder op om de jongen uit de til te pakken om die te laten ringen. Wat schetste echter mijn verbazing: er waren geen jongen meer! Volgens Dick kan dat in een stadium met zulke kleine jongen alleen maar voorkomen als er predatie heeft plaatsgevonden. Wie of wat kan prederen in een duiventil? Van roof door een dier was geen spoor te vinden! Zou het soms roof door mensen zijn geweest? Je weet maar nooit met de handel in vogels, waarbij ook uilen via internet worden aangeboden. Toevallig waren de bewoners van het huis net dat weekeinde afwezig! Na zoeken in de omgeving en enige discussie besloten we toch maar om de ringspullen weer in te pakken en te vertrekken.

Op het moment dat we weglieden viel mijn oog op een vreemde bobbel in een boom zo'n twintig meter van de duiventil. Jawel, op negen meter boven de grond zitten twee uilskuikens te kijken naar wat wij in hemelsnaam aan het doen zijn.

Twee uilskuikens

Foto: Engbert van Oort

Onze verbazing kent geen grenzen. We denken nu dat we de verklaring hebben gevonden. Door de hoge temperaturen van de afgelopen dagen hebben de jongen zich waarschijnlijk uit de til laten vallen en zijn bijna 22 m over de grond gekropen, voordat zij de boom in zijn geklommen en deze zitplek bereikten. Van daaruit konden zij als echte uilskuikens de nieuwe wereld om zich heen aanschouwen. Dat deze boom volledig begroeid is met klimop moet eerder een uitdaging zijn geweest dan een belemmering. Nadat we van de eerste verbazing waren bekomen liepen we om de boom heen en zagen aan de achterzijde van de boom één van de ouders wegvliegen. Waarschijnlijk heeft deze de 'wereldreis' van de jongen op een afstandje gevolgd.

Later hoorde ik dat het derde kuiken de voettocht niet heeft overleefd. In de ligusterheg, tien meter van de til, zijn de restanten gevonden van dit jong, waar duidelijk een vos zijn maaltijd aan overgehouden heeft.

Nog niet eerder hebben we binnen het Vogelringstation Het Gooi een geval meegemaakt, waarbij jonge uilskuikens hun geboorteplek zo vroegtijdig verlieten en een zo grote afstand aflegden.

Van jonge bosuilen is bekend dat zij tussen de 30 en 40 dagen na het uitkomen van de eieren het nest verlaten (Mooij 1982). Deze bosuilen waren aanmerkelijk jonger.

Geraadpleegde literatuur

Mooij. J.H. De bosuil. Kosmos ,Utrecht.